

kunne have brug for at have den samme planche hængende: Større ulighed skaber ikke større vækst. Det kunne være et fantastisk godt slagord for den samlede regering.

Problemet er så bare, at én ting er, hvad man hænger op som slagord på væggene i ministerkontorerne, noget andet er den praktiske virkelighed.

Jeg vil derfor godt spørge hr. Torben Lund, om det var ud fra den sætning, man i forbindelse med finansloven fjernede formueskatten, samtidig med at man fjernede overgangsydelsen, og om det var ud fra den sætning, man lavede yderligere stramninger i forhold til de arbejdsløse og forærede en masse penge til parcelhusejerne. Det kunne jeg da godt tænke mig at få en forklaring på.

Når det her er ret relevant omkring efterårets forhandlinger, hænger det sammen med, at jeg har forstået, at regeringen lægger op til at forsætte samarbejdet med De Konservative, og det slog mig, at hr. Torben Lund slet ikke kritiserede Det Konservative Folkeparti i sin tale. Sandheden er jo, at De Konservative sidste år fik en række ting igennem, der er i stik modstrid med det, hr. Torben Lund sagde. Sandheden er, at De Konservative fik igennem, at der bliver skabt større ulighed i det her samfund.

Derfor er det af største vigtighed at få afklaret, om Socialdemokratiet og regeringen er villig til også til efteråret at give store indrømmelser i ulighedsskabende retning for at få De Konservative ind i folden.

(Kort bemærkning).

Niels Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne citere forsvarsminister Hans Hækkerup fra en debat i Folketinget fredag den 17. november under behandlingen af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod antipersonelminer, der var fremsat af SF. Da sagde forsvarsminister Hans Hækkerup, der altså er forsvarsminister i denne regering, som netop har stået ved roret, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1995-96, side 1137: »Et ensidigt nationalt forbud mod personelminer vil ikke redde ét eneste barn i denne verden. Lad os derfor i stedet koncentrere os om det egentlige problem« – og jeg gentager – »lad os derfor koncentrere os om det egentlige problem, nemlig personelminerne i den tredje verden.«

Forsvarsminister Hans Hækkerup sagde videre i debatten: »Et ensidigt dansk totalforbud vil bevirke tab af ekspertise på mineområdet i

forhold til andre nationer, hvilket også må vurderes at få betydning for løsning af andre internationale opgaver, f.eks. FN-opgaver og i forbindelse med deminering.«

Og endelig sagde forsvarsministeren: »Et ensidigt dansk totalforbud mod anvendelse af personelminer vil således nedsætte vores forsvarsevne og øge personellets sårbarhed.«

Så er det enestående, at vi i dag skal høre statsministeren bryste sig af enegang imod sin egen regerings holdning. Og det er endnu mere enestående, at hr. Torben Lund også bryster sig og roser sig af dette. Det her er vel ikke et skalkeskjul, således at Danmark skal bruge dette lidt reklameagtige nummer til at begrænse sin bistand til de steder, hvor problemerne er. Regeringen bør jo vide, og det bør de embedsmænd, der har klædt ministeren på til dette indslag, også vide, at der er 110 mio. landminer over hele verden, og at det er dem, der skaber problemer – så store problemer, at 800 mennesker bliver dræbt af dem hver eneste måned.

Det ønsker vi ikke at være sat uden for. Vi vil ind i den debat med regeringen og ikke have den anden form for politik, som man for at reklamere for sig selv gennemfører uden end-sige at diskutere det med partnerne i forsvarsforliget. Det har vi påtalt meget kraftigt over for forsvarsministeren, og den debat vil vi føre videre med regeringen.

Formanden:

Tak. Så har hr. Torben Lund op til fem minutter til at besvare disse mange bemærkninger. Det er det maksimale, forretningsordenen tillader.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Først en tak for den meget large holdning fra formandens side. Dernæst vil jeg sige, at det var interessant at høre de mange korte bemærkninger fra Det Konservative Folkeparti. Jeg lagde mærke til, at det i hvert fald ikke var alle, der var noteret ned som korte bemærkninger under debatten her; det var derimod velforberedte indlæg, men sådan er vilkårene jo blevet.

Så vil jeg gerne sige til fru Anne Birgitte Lundholt, at fru Anne Birgitte Lundholt ikke kan have hørt ret godt efter, hvis man efterlyser initiativer og mener, at jeg ikke skulle have sagt noget om en lang række spørgsmål i vores samfund. Jeg pegede på en lang række initiativer. Jeg snakkede om uddannelsesområdet, sygehushvæsenet, bistandsloven, de særlige proble-